QUI NO VULGA POLS, QUE NO VAIGI Á L' ERA,

Ó SIGA

L'ESCOMBRARIAIRE.

JUGUÉT CATALÁ Á TRES PERSONAS.

Letra y música de F. Altimira.

(ES PROPIETAT).

Se trovará de venta en casa de Anton Bosch, carré de San Pere mes baix, núm. 71.

Barcelona. Imp. de Ramirez, Escudillers, núm. 40.

L47
4867

L' ESCOMBRARIAIRE.

PERSONAS. } Marieta .... esposa de
Francisquet ...., valé.
Bernat ,.... escombrariaire.

La escena representa lo interior de una casa pobre, en la que se veu part de cuyna. Surt Francisquet ab lo jech á las espatllas, en ademán de aná á treballá.

CANT.

Fran.= Ja han tocat dos cuarts de nou
Anémsen á treballá,
Que aqueix es lo dot dels pobres
Per menjá un bosi de pá.
Yo no soch gens ambisiós
Poca cosa m'fá cuntéut,
Deu me mantingui las forsas
Per guañarme l' passament.
May me falta per tabaco;
Al dilluns, vaitx á brená,
Al diumenge, la regleta,
Cap á Grasia ó Sarriá,
Assentát sota d' un abre
Ab la dona al meu costat,
Fem petá la xarradeta
Menján bacallá esqueixat.
Si per cas ans sobran cuartos
Encara anem al Café,
Sentim cuatre cansonetas
Que de aixó nons am fem ré,
No desitjèm pas res mes,
Poca cosa ans fa conténs,
Milló vida no la passan
Los que tenen forsa bens,

LYT-1867

(*Surt Marieta ab lo sistell al bras.*)

PAROLA.

Mar.— Fransisquet, que no ten vás ?
Sembla que estás de catchasa,
Ara mateix son las nou,
Yo ya torno de la plassa.
Fran. — Abuy ray ,non fassis cás,
No cal que vaixi depressa,
Sols me falta fe una cana
Per habè acabat la pessa,
A las deu ya estaré llest,
Ab aixó , saps que hi pensat ?
Que cuant torni , podrém fé
Esmorsà y diná plegât,
Fins demá no tindrè feina,
Con que abuy , fém al señó!
Passarém aquesta tarda
Tot tocán al guitarró,
Vamos dons , ja hu tens entès,
Fes al dina dejornet,
A Deu , Marieta maca! (*Sen vá*).
Mar— Vamos , á Deu, Francisquet. (*Tanca la porta*).

560

CANT.

Mar. Dels valés de avuy al dia
No ni há cap de tan bó,
Ni que miri tan per casa,
Ni sé tan treballadó,
Per ' xó es tant lo que l ' estimo
Y li porto tan amor
Que per tot lo de la terra
No li faré may cap tort.

PAROLA.

Deixam pelá las patatas
Y posá l ' olla al fogó,
Que si an Fransisquet tornaba
Las hauria , y ab rahó.
(*Trucan à la porta.*)

Mes, me sembla que han trucát,
No sé qui diantre será,
Qui truca?

Ber. — (*Desde dins.*) L'escombrariaire,

Mar. — Ah! es an Bernat, ya vá!

(*Maria obra la porta y surt Bernat molt cansat, ab lo cabás y la escombreta.*)

Ber. — Molt bon dia, Marieta!

Mar. — Tinguéu bon dia, Bernat!

Ber. — Jesus! aqueixas escalas
Me tenen ya rebentat.

Mar. — Si yo fós de vos, á fé
No faria semblant cosa,
Hu faría fé á nals mossus
Y allavons un hom reposa,
Y mes á mes, sen com vos
Que esteu calent de butchaca,
Sen podriau dù una vida
Mes felissa que un ardiaca.

Ber. — Prou tens rahó, Marieta!
Peró, sabs aquell refrán?
Diu que cau sempre anderrera
Qui no mira be andebán.
Y despues... que... d'aqueix modu
Puch veure ab mes llibertat
Tot anát á casa seba
A la que m'te l'cor robát.

Mar. — Ah tunanta! ja hus entench,
Ab la escusa del cabás
Y podéu entrá á tot hora
Y aixi 'ls vehíns non fán cas.

Ber. — Ben mirat es tonteria,
Perque may li he dit ré.

Mar. — Y donchs que penseu á fé?

Ber. — Tinch pó que s'enfadaria...

Mar. — Jesus! may hu auria dit!
Un home tan alt y grós,
Se tant y tant vergoñós,
Tení tan poch esperit!

Ber. — Ay Marieta! com hu dius!

At pensas que no hi ha mes?
Estich cert que si hu digués
Veurias que tinch motius.
Mar.— Bé, pero, no puch sabé
Qui es aquesta miñona ?
Ber. — Si me escoltas una estona,
Tot seguit tu esplicaré.

CANT.

Ber. — Aquexa dona que estimo
Es blanca com una rosa,
Te una cara tan hermosa
Que sembla un pomet de flos,
Te una mirada tan dolsa,
Es tan mona y aixarida....
Per ella perdré la vida!
No hi há ré al mon mes graciós.
Mar. — Fins aqui no sé qui es,
Cuasi m' comensa á cansá.
Ber. — Ya que tan me precipitas.....
Tu ets la quem fás pená.
Mar. — Vaya, vaya! si que es fresca!
No sabeu que só casada,
Y la dona que es honrada
No li agradan tals rahons?
Ber. Aixó es lo quem 'dona pena,
Sols me estimis una mica,
At prometo ferte rica
Si per cas me correspons.
Ber. — (*Apart.*) Potsé la podré engrescá
Per la via dels calés.
Per lograr cosas de aquestas
No hi ré com l'interes.
Mar. — (*apart.*) Aquet me vol engrescá
Per la via dels dinés,
Li vaitx á jugá una treta
Que no hi tornará may mes.

PAROLA.

Ber. — Digasme donchs, Marieta,

Confiansa puch tení?
Mar. — Ara nous hu puch pas di,
Torneu d'aquí una estoneta
Mes á mes.... que áixó son cosas
Que una si te de pensá.....
Cabalment abuy que l'homa
Te de vení aqui á esmorsá!....
Ber. — Tanseval donchs que no tóqui
De aqui las escombrarias?
Mar. — Ellas serviràn de guías
Per cuant torneu á vení.
Ber. — Jesus! de aixó n'dich saleru!
De aixó n'dich mossa pulida!
A Deu, consol de ma vida,
A Deu hermós serafí! (*sen vá.*)
Mar. — Vés en nom de Deu ximplet!
Deu te guii y l,angel bó!....
Ques' prengui per diversió
Enredá l'que está quiet!
Miréu pues, que ab aqueix fet
He quedat tota parada,
Estich mitx determinada
De esplicarho al marit meu.
Si per cás!.... á fé de neu!
No anirá mal la pesada!

(*Mentres Maria diu la seguent cuarteta se sen Francisquet que desde la escala canta lo tango dient taralálá taralálá etc. etc.*)

Mar. — Ja torna se aqui an Quiquet,
Ara si que riurém llarch!
Vaitx á armá una saragata,
Que alsará tot lo veynat.
(*Surt Francisquet.*)

CANT.

Mar. — Oy que bens com l'anell al dit
Quet'diré l' que m'ha succehit,
Cuant sabrás l' que m' ha passat
Quedarás tot esborronát.
Fran. = Ya comenso á está ab mal de cor.
Cuyta, digas, que t' ha pasat?

Mar. = No t' hu prenguis tan ab calor
Que luego estará esplicat.
Encara no fà mitx cuart
Que ha vingut l'escombrariaire,
Resolut y ab gran desaire
Quel volgués me ha proposat.
Fran. = Ay al pillu !, y tu, que has dit?
Mar. = Homa que abiat te enfadas !
Fran. = Vuy matarlo à garrotadas.
Mar. = Vaitx á dirte l' que hi fingit.
Yo l' hi fet pasá ab rahons
Per teni tems de avisarte,
Y aixi pots sensa enfadarte
Afartarlo de crustons.
(*Los dos.*)
Quina tunda se li espera
A nal pobre den Bernat!
Li darém una pallissa,
Que te de quedá baldat.

PAROLA.

Fran. = Bé peró, com hu farém ?
Que vols di que tornará ?
Mar. = Vaya, no té de torná !
Ya veurás lo que riurém,
Aixis que torni á veni
Amágat prop de la ayguera,
Yo tot fent la salamera
Tel faré acusta per' lli,
Aixis que s' acosti, sast !
Tirali l' cabas á sóbra,
Y ab aquesta maniobra
Desseguida, flist y flast !
Fran. = Tens rahó ! mol ben pensat !
Yo m' previndré ab un bastó,
Ténne unaltre ab un recó.....
(*Trúcan á la porta.*)
Mar. = Ay ! me sembla que han trucat.....
Fran. = Muxoni ! lu ditchu dichu !
¡ Deu t' aixi ben perdonat ! (*Se amaga.*)
Mar. = Pagará cart son caprichu !
¿ Qui demana ?
Ber. = (*Desde dins.*) Só an Bernat.
(*Maria obra la porta y surt Bernat*).

CANT.

Ber. = Maria hermosa
Angel divi,
Cara de rosa
Ya m' tens aqui.

De aqueixa pena
Treume per Deu !
Donam María
Lo consol teu.

(*á tres.*)

Mar. = Nos desesperi
Per 'mor de Deu
Que li prometo
Lo consol meu.

Fran. Yo t' asseguro
A fé de neu
Qué tinch de darte
Lo consol meu.

Ber. = Vaixa, deixam qne t' abrassi,
Fran. = Pesta at toch que vás depressa !
Mar. = No mogui tanta de fressa,
Ay Deu meu ! no se l' quem fassi !
Calli... esperis.... sent ? si... si....
Tregui las escombrarias
Y deixis de tonterias
Que an Quiquet torna á sé aqui.
Ber. = Aixis 'trenqués coll y barras
Al moment en que entrará,
(*Se dirigeix per treura las escombrarias tot miran la porta.*)
Axi potsé un altre dia
Nom ' vindría.....
Fran. = Au ! que vá ! (*Tira lo cabás al cap den Bernat y li pegan.*)
Maria. y Fran. = Dali, dali, fumli, fumli !
Dali, dali, fort am ell,
Cops al bultu, alsa apreta !
Fins deixarlo sensa pell.
Ber. = Jesus ! Francisquet, que feu ?
Fran. = Sols he fet lo que debia.
Per no esperá un altre dia
Abuy me la pagaréu.

(*á tres*)

Mar. y Fran. = Fum al cam de aqui corréns
Tú, cabás y escombrarias,
A pesar de tas porfias
No has lograt los teus intens.
Ber. = Que infelis es el ximplet
Que de las donas se fia !
Aqui teniu la Maria,
Quina partida m' ha fét !

FI.